

לימוד שבועי

מתוך הספר "שיחות הר"ן"

לזכרון נצח התלמיד היקר של רבנו ז"ל, בעל הפתק - מורנו ר' ישראל בער אודעסר, ז"ל

אָפֿל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה הִיא חֶסְרוֹן גָּדוֹל בְּעֵינֵיהֶם. אָבֶל בְּעֵינַי יֵשׁ בְּהַשְּׂכָחָה מַעֲלָה גְדוֹלָה. כִּי אִם לֹא הִיְתָה שְׂכָחָה, לֹא הִיָּה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דְּבָר בְּעִבּוּדַת ה'. אִם הִיָּה זֹכֵר כָּל מָה שֶׁעָבַר לֹא הִיָּה אֶפְשָׁר לוֹ לְהָרִים אֶת עַצְמוֹ לַעֲבֹדְתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשׁוֹם אַפֿן. גַּם הָיוּ מְבַלְבְּלִים אֶת הָאָדָם מְאֹד כָּל הַדְּבָרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו. אָבֶל עִכְשָׁו עַל-יַדֵּי הַשְּׂכָחָה נִשְׁכַּח מָה שֶׁעָבַר. וְאַצְלוֹ הַדְּרָךְ שֶׁכָּל מָה שֶׁעָבַר וְהַלֵּךְ נִפְסָק וְהוֹלֵךְ לַחֲלוּטִין וְאֵינוֹ חוֹזֵר בְּדַעְתּוֹ עוֹד כָּלֵל. וְאֵינוֹ מְבַלְבֵּל כָּלֵל עַצְמוֹ עוֹד בְּמָה שֶׁכָּבַר עָבַר וְהַלֵּךְ וְכוּ'. וְעֵנִין זֶה הוּא דֶרֶךְ עֲצָה טוֹבָה גְדוֹלָה מְאֹד בְּעִבּוּדַת ה' כִּי עַל פִּי רַב יֵשׁ לְהָאָדָם בְּלִבּוֹלִים רַבִּים וְעָרְבוּב הַדַּעַת מְאֹד מִמָּה שֶׁחָלַף וְעָבַר, בְּפֶרֶט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, (הַמְשַׁךְ מֵעֵבֶר לַדָּף)

שאז באים עליו כל הבלבולים ומערבבים ומעקמים את דעתו ממה שכבר עבר. לפעמים יש לו בלבולים מענין המשא-ומתן שלו ועסקי ביתו וכיוצא, באשר כי לא טוב עשה בענין זה וכיוצא וכך היה צריך לעשות וכיוצא בזה הדבר. ויש שמבלבלים אותו בעת עבודתו בתורה או בתפלה וכיוצא. בהפגמים שפגם מקדם באשר שבענין זה לא עשה כהגן נגדו יתברך וכיוצא בזה הרבה מאד. כאשר ידוע לכל אדם בעצמו. על-פן השכחה היא עצה טובה גדולה מאד לזה, שתכף ומיד שחולף ועובר הדבר, יעביר ויסלק אותו מדעתו לגמרי ויסוח דעתו מזה לגמרי. ולא יתחיל לחשב עוד במחשבתו בענין זה כלל והבן הדבר היטב, כי הוא דבר גדול מאד:

ואיתא בספרים(ג), שבשביל זה נתן השכחה כדי שתהא התורה חביבה על לומדיה תמיד כשעה הראשונה. כי על-ידי השכחה כשחוזר ובא ולומד אפלו מה שכבר למד, הוא אצלו כחדשות וחיבב עליו. ואיתא משל על הלומד ושוכח(ד), ששכרו אנשים למלאת חביות והחביות היו נקובים וכל מה שהיו שופכין לתוך החביות נשפך לחוץ. והטפשים אמרו: הואיל וחוזר ונשפך לחוץ, למה לנו ליגע ולמלאת מאחר שאחר-כך נשפך. אבל החכם אמר: מה לי בזה, הלא פורעין לי על היום, ושכרי לא יקפח מכל יום ויום, כי אני משכר לימים ומה לי אם נשפך. כך אף-על-פי ששוכח למודו, שכרו לא יקפח מכל יום ויום:

ודע שלעתיד מזכירין את האדם כל מה שלמד(ד*), אף אם שכח. גם בני-אדם השומעים התורה של הצדיק האמת ואינם מבינים אותה. לעתיד בעולם הבא יבינו כי עקר התורה היא להנשמות. שבעולם הבא יהיו הנשמות בקיאים ומשיגים היטב את התורה שלמד ושמע האדם בעולם הזה. אשרי המבלה ימיו בתורה ועבודה הרבה:

השבת
של
רבי נחמן
מברסלב

054-8429006

מאיר